

Od końca lat 90-tych XX wieku związki koordynacyjne chromu(III) z odpowiednio dobranymi ligandami ułatwiający transport do komórek znajdują się na rynku farmaceutycznym i reklamowane są jako źródła aktywnego dla człowieka chromu pomocnego w profilaktyce łagodnych postaci cukrzycy typu II, jako środki wspomagające leczenie arteriosklerozy, a przede wszystkim jako preparaty skuteczne przy leczeniu otyłości. Ostatnio kwestionowana jest pozytywna rola chromu, a akcentowane negatywne skutki jakie wywiera chrom na organizm ludzki, zwłaszcza na wysokich stopniach utlenienia. Ciągła obecność na rynku farmaceutycznym wielu kompleksów chromu(III) skłania nas do podjęcia badań in vitro nad możliwością oksydacyjnego ich przekształcania przez nadtlenek wodoru, który jest ważnym biogennym utleniaczem. Uzyskane wyniki powinny przyczynić się do wyjaśnienia czy tak popularny farmaceutyk jak kompleks chromu z kwasem pikolinowym ($[\text{Cr}(\text{pic})_3]0$) lub ostatnio popularne kompleksy chromu(III) z aminokwasami mogłyby przekształcane w groźne dla organizmów żywych, kancerogenne związki chromu(IV, V oraz VI).